

frem til 1991. Det var en informationstjeneste direkte under ministerrådet, og det fulgte loyalt den russiske regerings linje og udsendte ukritisk alle regeringens kommuniker og pressemeddelelser.

Nu er det ikke mere. TASS er blevet ændret ved omvæltningen i 1991, og jeg må sige, at jeg faktisk troede, at vi med Sovjetunionens sammenbrud havde forladt enhver tanke om den idé med et offentligt kontrolleret meningsmonopol. Jeg troede faktisk, at det var så det. Nu kan enhver se, at det offentlige ikke skal sætte sig på informationsvirksomheden, sådan som det skete i det gamle Sovjetunionen.

Men jeg blev inspireret af at slå op i de leksika, for når man læser det forslag, som nu er til behandling, kunne man godt fristes til at sige, at ideen åbenbart ikke er helt død endnu. Dette, at man sammenblander faglig information, forskning og udvikling osv. med oplysning af den karakter i et offentligt foretagende, mener jeg faktisk er at blande tingene urimeligt sammen. Jeg vil gerne have, at forbrugerpolitik er én ting og saglig og faglig information en anden ting. At blande de to ting sammen synes jeg ud fra ethvert synspunkt hører fortiden til.

Jeg har den grundlæggende opfattelse, at vi skal styrke og forbedre vores forbrugerinformation her i Danmark, ingen diskussion om det, og jeg vil gerne gentage det, så ministeren ikke misforstår det også denne gang: Vi ønsker en bedre forbrugerinformation, og vi mener, at det kan ske på mange måder. Vi mener absolut, at der skal ske en modernisering af forbrugerinformationen, Statens Husholdningsråd osv. Det er vi stærke tilhængere af. Nye områder skal tages ind, nye metoder skal anvendes i et moderne samfund. Samarbejdet mellem forbrugerorganisationerne og de private organisationer er meget vigtigt, men at gøre det, som ministeren lægger op til her, mener vi er et tilbageskridt for forbrugernes interesser, også så det klodser.

Vi synes, det er urimeligt, at forbrugerne skal have et monopolblad at læse i. Vi har brug for, at de mange blomstre, vi har brug for de mange initiativer, vi har brug for de mange aktører, vi har brug for forskelligheden.

Vi har brug for saglig information og oplysning, ingen diskussion om det, men lad være med at blande forbrugerpolitik sammen med det.

Jeg kunne i øvrigt sige meget om detaljerne i forslaget. Det vil jeg dog afholde mig fra, men

kun understrege, at efter vores opfattelse er det altså meget, meget vigtigt, at vi sørger for en levende, åben, fri debat i et frit samfund og ikke vender tilbage til en tid, som jeg troede, vi for længst havde forladt.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Svend Erik Hovmand har det med at sætte nye rekorder i usaglighed. Det er jo altid vældig underholdende, og hvis han kan overgå sin egen rekord på et senere tidspunkt, kan underholdningen jo stige til nye højder.

Der er bare en enkelt ting, jeg godt kunne tænke mig at få at vide: Hvordan kan der være tale om en øget statsliggørelse, som jeg forstår, hr. Svend Erik Hovmand vil advare imod ved at tale om TASS og Sovjetunionen og murene, der faldt, og sådan noget? Hvordan kan der være tale om en øget statsliggørelse, når man flytter Centeret over i en selvejende institution? Hvordan kan det være mere stat? Er det ikke mindre stat?

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg forstår til fulde, at det skal være kort, og derfor kun den ene bemærkning, at hvis hr. Jørn Jespersen læser forslaget og ser den konstruktion, det hviler på, er der tale om, at vi får flere offentlige kroner til færre aktører.

Pernille Sams (KF):

Da vi i april sidste år diskuterede regeringens forbrugerpolitiske strategi, lagde jeg på Det Konservative Folkeparti vegne ikke skjul på, at vi var modstandere af at sammenlægge al forbrugerinformation i ét stort center. Det ville være et tilbageskridt for forbrugerinformationen i forhold til i dag.

For Det Konservative Folkeparti handler seriøse forbrugerpolitik først og fremmest om at sikre, at forbrugerne får reel, sober, uvildig og objektiv information, så forbrugerne har så gode forudsætninger som overhovedet muligt for at træffe deres egne valg og beslutninger. Vi skal sørge for, at oplysningen sker i seriøse rammer og udstikke regler for gode mærkningsordninger, reelle varedeklarationer, god markedsføringssskik, seriøse garantiordninger og andet, som kan hjælpe forbrugeren i sit valg.

Men vi vil ikke være med til regeringens formynderi over for forbrugerne. Vi mener ikke som regeringen og ministeren, at vi politikere